

„Hátrányból is lehet nyerni!”

A szolidaritás nagykövete a Móricz gimnáziumban

A paralimpikon a tornateremben bemutatta a csörgőlabdázás fortélyait. A bátrak kipróbálták, hogy milyen vakon játszani: vagyis szemfedővel csörgőlabdázni

Orsós Zsolt, a szolidaritás nagykövete tizedikes mórinczos diákokkal beszélgetett február 24-én. A vak paralimpikon a Nemzeti Együttműködés Programja keretében a szolidaritás erősítése érdekében keresi fel az ország középiskoláit. Orsós Zsolt saját életéből mesélt humoros és megrázó történeteket. Mint mondta, szeretné elérni, hogy az emberek bátrabban forduljanak a fogyatékossgal élőkhöz. Az előadáson részt vett Soltész Miklós szociális, család- és ifjúságügyért felelős államtitkár is. A II. Kerületi Önkormányzatot Kolláth Adél aljegyző képviselte az eseményen.

Orsós Zsolt látón született, de ötévesen egyik napról a másikra megvakult. Sokáig remélte, hogy látása egyszer visszatér, ma már azonban tudja: erre nincs remény. Iskolásként megtanulta, hogy neki kell alkalmazkodnia a többséghez, vagyis látó társaihoz. Mindig arra vágyott, hogy környezete egyenrangú félként kezelje. Ebben segített neki a vakok kézilabdája, a csörgőlabda. 2001-ben Európa-bajnok és Világkupa-győztes lett. A diákoknak elmesélte, hogy annak idején, amikor a fiúk az osztályban szkedeztek, őt is bevették a versenybe. Győzött. Akkor úgy érezte, nemcsak a versenyt nyerte meg, hanem annál többet is. Sok osztálytársával mai napig tart a barátsága.

Az olimpiakon megkérte a gimnazistákat, mutassák meg, hogyan kísérenének át a zebrán egy vak embert. Kiderült, hogy nem is olyan egyszerű a feladat. A legpraktikusabb, ha a vak a segítő vállára teszi a kezét, és úgy mennek át. Zsolt beszélt arról is, hogy fontos ugyan a jó szándék, de nem mindig van rá szükség. Elmesélte, hogy egyszer az utcákon várt a feleségére. Egy idős hölgy határozottan belekarolt, és mindenáron át akarta tuszolni az út túloldalára. Hiába mondta, hogy nem akar, a néni nem tágitott. Végül engedett a szelíd erőszaknak, aztán visszasétált.

Zsolt megjegyezte, hogy a mindennapok során a legnagyobb kihívásokat az olyan jelentéktelennek tűnő dolgok jelentik, mint például egy kancsóból vizet önteni a pohárba, vagy megkülönböztetni a póló elejét a hátuljától. – Hátradőlhetnék, és mondhatnám, hogy nem tudom megoldani. De nem teszem, minden feladatot kihívásnak tekintek – szögezte le.

Bár a Braille-írást képes elolvasni, nem szereti, mert nagyon körülményes. Ráadásul kevés könyv létezik ebben a formában. A modern technikának köszönhetően viszont tud internetezni, mivel a számítógép felolvassa a szöveget.

Az előadás végén arról beszélgetett a gimnazistákkal, hogyan lett olimpiai bajnok, és hogyan zajlik egy paralimpia.

Orsós Zsolt lapunknak elmondta, hogy korábban a Magyar Látássérültek Sportszövetségének alelnökeként is tartott előadásokat szabadidejében. – De ez most teljesen más, hiszen mindennapos munkát jelent – tette hozzá. – Egy előadással nem válthatjuk meg a világot. De minél többször mondjuk, hogy vannak fogyatékossgal élő emberek, és lehet feljűk nyitni, annál nagyobb eséllyel rögzül a fiatalokban.

Soltész Miklós szociális, család- és ifjúságügyért felelős államtitkár régről ismeri Zsoltot. Elmesélte, hogy a paralimpiára készült a sportoló csapata, de nem volt buszuk, amivel elutazhattak volna a versenyre, ezért az ő önkormányzatától kértek segítséget. A jegyző kikötötte, hogy akkor adja oda a buszt, ha azt Soltész (akkor még nem államtitkár, hanem Budajenő polgármestere) vezeti. – Elvállaltam, és fantasztikus élmény volt! Túl az örömon, hogy megnyerték a szlovéniai versenyt, megismertem őket, és megtanultam, hogyan segíthetek látóként.

Zsolt rengeteg iskolát látogatott meg, csaknem 180 előadást tartott, és a legtöbb helyre visszahívták. – Szeretnénk a programot kiszélesíteni, és sok előadót bevonni, hogy minél több iskolába eljusson az üzenet – mondta az államtitkár.

NZSA

Turner Christopher Roy tizedikes gimnazista

Meglepő volt bekötött szemmel játszani, és ijesztő is. Elsőre nem tűnt biztonságosnak, de egyre magabiztosabb lettem. Nagyon tetszett az előadás, anyukámmal szoktunk járni hasonlókra. Nincsenek igazán életcéljaim, bizonytalan, hogy hol tanulok tovább, és az ilyen előadások inspirálnak, erőt adnak. Orsós Zsolt bebizonyította, hogy hátrányból is lehet nyerni, ha valaki elég elszánt.

Konkoly Nikolett tizedikes gimnazista

Nem volt bátorságom beállni a játékba, de tetszett nagyon. Felkavaró és megindító volt az előadást hallgatni. A Láthatatlan Kiállításon is részt vettem. Ha ilyen előadást hallok, előnt az az érzés, hogy értékelni kell az apró dolgokat, amiket természetesnek veszünk. Ezek a legnagyobb kincseink közé tartoznak. Nagyon hasznos volt az is, hogy megmutatták, hogyan kell átegyíteni az úton egy vak embert. Eddig nem mertem segíteni, most már tudom, hogyan kell.

Farkas Barnabásné Zsuzsa, a gimnázium igazgatóhelyettese, az előadás szervezője

Tavaly és idén is járt már nálunk Zsolt. Az iskolánkban csupa egészséges gyerek tanul, nagyon fontosnak tartom, hogy megismerkedjenek fogyatékkal élő emberekkel, és kialakuljon egy társadalmi szolidaritás. Így megtanulhatják, hogy a fogyatékkal élőknek nem sajnálnak, hanem aktív segítségére van szükségük. És azt is érzik majd, hogy az a jó, ha nem másnak, hanem olyannak tekintik őket, mint saját magukat.

